

John Woodmorappe

Lodowcowa przeszkoda dla uniformitarystycznego dogmatu starego wieku

Kreacjoniści opisali, jak lodowce mogły pokryć większość północnej półkuli po Potopie, a potem znikły w ciągu zaledwie kilku stuleci.¹ Obecnie inni uczeni proponują, że przynajmniej niektóre części pokrywy lodowcowej pokrywającej Północną Amerykę nie wycofały się w „lodowcowym” tempie, ale stopniały katastroficznie. Lewis i inni odkryli znaki głębokiej erozji wąwozów na dnie jeziora Ontario, głębokich do 10 metrów i szerokich od 10 do 100 metrów, które powtarzały się w osadach położonych przez lodowce.²

¹ M.. Oard, An ice age within the biblical time frame w: **Proceedings of the First International Conference on Creationism**, Creation Science Fellowship, Pittsburgh 1987, s. 157-163.

Wywnioskowali oni, że świadczą one o katastroficznym topnieniu i powodziach w kierunku basenów Ontario i Erie.

Raz jeszcze świadectwo empiryczne, jeśli jest właściwie zinterpretowane, wskazuje na nagłe zmiany w przeszłości Ziemi i zgodne jest z biblijną skalą czasu. Aby określić, czy odkrycie to można uogólnić do postaci hipotezy, że wszystkie Wielkie Jeziora powstały przez nagłe stopnienie popotopowych lodowców, trzeba jeszcze poczekać na dalszą pracę.

John Woodmorappe

² C.F.M. Lewis *et al.*, Were the Ontario and Erie basins swept by catastrophic meltwater flooding?, *Geological Society of America. Abstracts with Programs* 1996, vol. 28, No. 3, s. 76.

(John Woodmorappe, A Glacial Glitch for Uniformitarian Long-Age Dogma, *Bible-Science News*, May 1996, vol. 34, No. 4, s. 8; za zgodą Redakcji z jęz. ang. tłum. Mieczysław Pajewski)